

[Behnke]

for at yde sølle 15 mio. kr. til hjælp for danske statsborgere på den danske vestkyst, som var i nød på grund af, at der havde været stormflod. Men de 8 mia. kr., vi snakker om i dag, det er som med et fingerknips: de bliver bare givet ud.

Det misforhold, der er mellem, hvordan man støtter hjælpeprojekter her i Danmark over for de skatteydere, som betaler pengene, og så de penge, man bare mere eller mindre lader fosse ud af den danske statskasse, kan vi ikke under nogen omstændigheder bakke op.

Og så til sidst til fru Birgitte Husmark. Når jeg nævnte dette med kvinderne, så skyldes det ikke mindst, at det er et punkt, der er understreget i den beretning, der er kommet fra Udenrigsudvalget. Det er ikke noget, jeg har fundet på, at man særlig vil prioritere kvinderne. Jeg mener bare, at lige så vel som vi her i Danmark har valgt en måde at organisere os på med ligestilling osv. – uden at skulle tage stilling til det ved denne lejlighed – så mener jeg, at den frihed også må gælde i andre lande, uden at vi skal påtvinge dem vores idealer.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg ved godt, at det er næsten håbløst, men hr. Behnkes udtalelser skal ikke stå uimodsagt, for det er ikke alene et falsk billede, hr. Behnke tegner, det er også en helt falsk problemstilling, som hr. Behnke stiller op. At stille det arbejde, som gøres af de frivillige organisationer og privat ulandsbistand, privat given-gaver til ulandshjælp, op imod det, vi gør i fællesskab, det er fuldstændig vanvittigt.

Det udmærkede arbejde, som gøres af de frivillige organisationer, og alle de millioner, der skænkes af frivillige, er jo noget, som gøres i et glimrende og fortrinligt samarbejde med den danske statslige ulandsbistand, og alle dele ville blive ringere, hvis ikke alle dele var med. Derfor er det vanvittigt at foreslå, at man piller den helt store del ud af ulandsbistanden og så stå her og foregøgle, at man gerne vil have, at ulandene skal hjælpes.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Netop fordi den private ulandsbistand er frivillig og den har den meget korte snor i sig, at hvis ikke projekterne er vellykkede, så kommer

der ikke så mange penge i kassen ved næste indsamling, er der selvjustits på de projekter.

Men på de projekter, Danida styrer, er der ingen selvjustits. Der kommer nogle statsrevisorrapporter, som støtter de synspunkter, jeg har fremsat her, for mine synspunkter bygger netop på statsrevisorrapporterne, der stærkt kritiserer projekterne.

Men hr. og fru Jensen ude i det danske land kan ikke sige fra, for de bliver tvunget til over skattebilletten at yde til de projekter; og det er den form for tvang, jeg vender mig imod.

Formanden:

Jeg skal oplyse, at mødet vil blive udsat efter næste ordførerindlæg.

Jørgen Estrup (RV):

Det er nok lidt trivielt, når jeg også skal starte med at beklage, at vi har fået debatten i dag. Men det ærgrer mig en lille smule, at vores stilfærdige forsøg på at overbevise SF om, at vi alle havde været tjent med at få debatten på et senere tidspunkt, ikke har båret frugt.

Jeg tror, det havde været bedre, om vi havde fået debatten, når vi var nærmere en afklaring af landevalget, når der var behov for en ny debat om bistandskriterierne, kort sagt når der i det hele taget var væsentlige nye forhold omkring dansk bistandspolitik at tage stilling til. En folketingsdebat, som fortrinsvis er en gentagelse af, hvad vi alle sammen sagde i foråret, kan ikke vække stor interesse, og vi risikerer at miste den almindelige folkelige dækning for debatten, som vi har brug for.

Men når vi nu har debatten, kan vi jo i hvert fald bruge den til at få slået nogle af de væsentligste principper, som vi heldigvis i bred enighed har fastslået tidligere, fast endnu en gang, nemlig at stigningstakten fastholdes, så vi når 1 pct. af nationalindkomsten i 1992, at bistanden fordeles ligeligt mellem den bilaterale og den multilaterale del, at fattigdomsorienteringen stadig er det overordnede kriterium på bistanden, og at der herudover er syv kriterier for landevalget – 6 sideordnede og et opfølgende vedrørende dansk erhvervslivs interesser, når de andre er opfyldt. Alt sammen i overensstemmelse med Danidas rullende 5-årsplan og den beretning, som Udenrigsudvalget afgav 23. maj sidste år. Og det er også i store træk indholdet af den dagsorden, som hr. Erik B. Smith tidlige-